

Kedves Gólyák, Ünneplő Sokadalom!

Üdvözlöm Önöket a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Természettudományi Kara 2009. évi Gólyabálján.

A 2000-es évek közepére örvendetesen megnőtt a fizikus és matematikus alapszakjainkra felvett hallgatók száma. Idén **119 új kollégával** gyarapodtunk. Csak jelzem, hogy a hallgatók – oktatók közös megegyezése alapján **140 főre** maximalizáltuk a felvehetőket számát, megőrizve szakjaink „elit” jellegét.

E létszám lehetővé teszi és egyben megkívánja **önálló Gólyabál** szervezését. Most sorban a **harmadikon** vagyunk.

A víz alatt kezdtük az **A38**-as hajón **két éve**,
új rektorunk tiszteletére a **Ráday** utcában folytattuk **tavaly**,
idén már az **abc-ben** is a harmadik betűnél tartunk a 90 éves **Csili**-ben.

Egyetemi előadásaimat mindig avval **kezdem**, hogy **összefoglalom**, mi történt az előző alkalommal. Ezt angolul szoktam. Most beérek annyival, hogy a mostani **gólyák**-nak – **freshmen**-eknek kívánom, hogy legyenek jövőre **sophomore**-ok. Az első „önálló” gólyáink már **junior**-ok, hogy ők mik lesznek jövőre azt feladom házi feladatnak.

Még egy **helyesbítés** erejéig vissza kell térnem a tavalyi beszédre. Felolvastam egy ideillő dalszöveget (most rövidítve megismétlem):

**„Vedd fel a szép ruhád vizlek a bálba
Az éjjel nem alszunk más se csinálja”**

Egy megkeresésre ezúton bejelentem, hogy **Lovasi András** nevét kellett volna evvel kapcsolatban idéznem, és nem az egész **Kispál és a Borz** együttesét.

Így jár a cipész, ha nem marad a kaptafánál.

Minden eseménynek megvan a maga újdonsága, különlegessége. A mostani Gólyabálon már nem csak mint **dékán** mondom ezt a kis köszöntőt, hanem a megtisztelő **fővédnök**ké avanszáltam.

Ez felkeltette érdeklődésemet, körüljártam egy kicsit a **VÉDNÖK, FŐVÉDNÖK** témát. Megosztanám Önökkel tapasztalataimat.

Ünnepelni készülünk, jöjjön még egy vers.

*„... hát mit fogunk megtudni magunkról,
amíg nem tudunk, nem tudunk, nem tudunk ÜNNEPELNI?”*

és egy kis fejtegetés evvel kapcsolatban

„Kellenek az ünnepek! Kellenek az ünnepek, hogy **ne csak testünket** öltöztessük ünneplőbe, de - ami ennél nehezebb- a **lelkünket** is! Kellenek az ünnepek, hogy a maguk módján a hétköznapi gondok fölé emeljenek bennünket. Mindegyikhez más szokások, más emlékek, más várakozások fűződnek.

Ezek a szavak ebben az épületben hangzottak el a még most is folyó **Erzsébet Napok fővédnökétől Szabados Ákos** pesterzsébeti polgármestertől. A verset egyébként **Szilágyi Domokos** írta.

A **védnök** témában még **tartalékai** vannak karunknak.

A talán a **legismertebb hazai bált** idén immár **184.** alkalommal rendezték meg. Melyik? (*segítség - más női név*). Igen, az **ANNA – bálról** van szó Balatonfüreden. Itt **egy fővédnök, és 3 védnök** volt. (*Kósa – Debrecen; Cselényi – Duna TV, Simon – Herend; Bóka – Balatonfüred*)

Ha nem akarnánk azonnal ekkorát ugrani, akkor az érdeklő könnyen talál például olyan bált amelynek van **egy fővédnöke, egy világi fővédnöke** és egy **védnöke**.

Talán a másik legismertebb hazai bál először **1886-ban** volt. Melyik (*segítség – Andrásy út*).

Ez az **Operabál**. Itt a rendszer még **nem stabilizálódott**.

2006-ban 15 védnök volt, **2007-ben 1 fővédnök és 9 védnök**,

Az utóbbi **2** évben **12 védnök**.

Az Operabálnál van egy újdonság is a **sztárvendég**(*Franco Nero*).

Na ebből ennyi elég.

Egy újabb bölcsességre térnék:

Az életet nem azok a napok jelentik, amelyek elmúltak,

hanem azok, amelyekre emlékezünk.

(*Pjotr Pavlenko – Jégmezők lovagja stb. filmek rendezője*).

Kívánom, hogy **ez a mai egy ilyen legyen.**

Boldog, felszabadult, stressz mentes.

Ez jó **végző** is lett volna. Vannak zenedarabok (pl. *George Enescu Román rapszodiája*), színdarabok (a napokban többeknek közöttünk volt egy ilyen élményünk - *Koppenhága*), amelyek a **látszólagos vég után** még valamennyit **folytatódnak**.

Egy másik **hagyomány** is kialakulóban van. A **Gólyabál** tavaly is a **TDK nap előestéjén** volt. Jöjjön még egy **Mahatma Gandhi**-nak tulajdonított idézet:

Élj úgy, mintha ma lenne az utolsó napod. Tanulj úgy, mintha örökké élnél.

Azaz kissé szabad értelmezésben

felhőtlen boldogságot, érezzük jól magunkat ma

és

találkozzunk holnap a TDK konferencián!